

ספר

זוהר ברסלב

לקוט גדול מספר

לקוטי מוהר"ן

ומכל ספרי ברסלב

על מעלת לימוד הזוהר וקנים עם נערים

חודש סיון תשע"ב לפ"ק

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי

בית שמש טובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תָּנַן הָעֲנִינִים

- א. הקדמה לספר זוהר ברסלב.....
- ה. זוהר ברסלב.....
- ה. ספר לקוטי מוהר"ן.....
- לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה.....
- ה. הגעגועים של החבריא קדישא לרבי שמעון בן יוחאי.....
- ז. כשמשבחים הרשב"י זכרוננו לברכה, אזי מגלה אחר כך חדושי תורה.....
- ח. ספר קצור לקוטי מוהר"ן.....
- י. ענין "פתח" בזהר הקדוש.....
- י. למוד אדם כשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדין.....
- יא. לקוטי הלכות.....
- כופרים לגמרי בכל דברי הזהר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחציפים פניהם ואומרים שכל ספר הזהר הקדוש והתקונים לא יצא מפי רבי שמעון בר יוחאי וחבריו - כל בר דעת מבין שדברי הזהר הקדוש והתקונים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבוה ונורא מאד.....
- יא

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, מכניסין דרך
התשובה... ספר התקונים הקדוש..... **יד**

בכח רבי שמעון בן יוחאי וחסדיו, יש כח אפלו למי שנופל
לבחינת מקומות המטנפים לחפש ולבקש איה מקום כבודו עד
שנתתקנין גם כן..... **טז**

בזה השם הקדוש "רבי שמעון בן יוחאי" כלול כל מעשיו שהיה
ש"ש עשרה שנים במערה וחסד ספר הזהר, וכל המעשיות
הנזכרים ממנו..... **יז**

אי אפשר להמשיך על עצמו עקר קדשת שבת כי אם בכח
הצדיקי אמת שהם בחינת שבת..... **יח**

שמחת הילולא דרשב"י בשביל ההשארה הקדושה שהשאיר
לנו הזהר הקדוש לדורי דורות..... **יח**

רשב"י המשיך תקונים כאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל
מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם? תברך מכל מקום
שהוא..... **כא**

כל תקוותינו עתה הוא על אלו הצדיקים שנתגלה
קבורתם..... **כב**

שמחים על שבאים על קברו בהילולא של רבי שמעון בן יוחאי,
כי עתה עקר התקון על ידי קברי צדיקים כאלו, על ידי שבאים
על קבריהם הקדושים, כי כבר עשו פעולות נוראות כאלו מאז

- ועד עתה, שיכולים לבוא על קברם אפלו הגרוע שבגרועים,
 הרשע שברשעים, ולהתתקן על ידי זה **כג**
- יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום
 תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק **כד**
- השמחה הגדולה של הילולא דרשב"י, שאז עולין ונתתקנין וחוזרין
 בתשובה כמה רחוקים **כה**
- יש לנו לרדף בכל לב ובכל נפש אחר חכמת הקבלה שהוא דרך
 האמת **כו**
- רבי שמעון בר יוחאי וסתרי תורה הוא בחינת התעוררות
 השנה **כז**
- רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר התקון של תלמידי רבי
 עקיבא, על ידי שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים **כט**
- רבי שמעון בר יוחאי היה התקון של העשרים וארבע אלף
 תלמידי רבי עקיבא **ל**
- דיקא על ידי רשב"י נתוספו כמה מאות ספסלי בבית
 המדרש **לא**
- רבי "שמעון" בן יוחאי בחינת "ושמעו" הולך בכל המדינות . **לב**
- יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום
 תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק **לג**

- השומחה הגדולה של הילולא דרשב"י, שאז עולין ונתתקנין
 וחוזרין בתשובה כמה רחוקים **לג**
- ל"ג בעומר בחינת ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך **לג**
- ללמד זהר על ציון הרשב"י במרון **לד**
- אשרי הזוכה לתן מעות לצדקה נוראה כזאת להדפיס ספרים
 קדושים לשם שמים **לד**
- המזכה את הרבים בצדקתו בספרים חדשים קדושים ששהם
 בחינת קיום התורה, בודאי אין קץ לשכרו וצדקתו עומדת לעד,
 אשרי לו **לו**
- ספר המדות **לז**
- עמקות בסוד מאפשר פקידת עקריות ורפוי חולים **לז**
- שיחות הר"ן **לח**
- מי שלא נמשך אחר ספרי הזהר וספרי האר"י זכרוננו לברכה,
 בהכרח שאינו יכול לסבל את הדבר הקדוש באמת, ובאמת יש
 לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזגו הרע **לח**
- רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד כמה
 פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר **לט**
- בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'. (ספר
 שיחות הר"ן אות כח) **מ**

- על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
 אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם ... **לט**
- רבי שמעון בר יוחאי קדש כל כף את לשון התרגום, עד שאפלו
 שאר דברים הנכתבים בלשון התרגום, יש להם כח לעורר
 להשם יתברך. **מא**
- דע, שעל ידי למוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני למודים של
 התורה הקדושה. **מב**
- דרך הלמוד מרבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן - ללמוד
 במהירות ובזריזות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. **מג**
- אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד לומר הדברים פסדר וממילא
 יבין - מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל. **מג**
- ללמוד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי
 הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. **מה**
- לגמור בכל שנה כל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי
 קבלה מהאר"י זכרונו לברכה. **מו**
- על ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה
 הקדושה. **מז**
- הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם
 יתברך. **מח**

זוהר ברסלב

- נמצאים כמה מאמרים בזהר הקדוש שגלה רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו **מט**
- מהנגון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב כשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. **נ**
- חיי מוהר"ן **נא**
- סודות הקבלה, קדם רשב"י והאר"י זכרוננו לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שוב לא היה סוד, והתירו לגלות הסוד **נא**
- כל המספרים ומנינים שבהר, מדקדק במנין בדקדוק גדול על פי שמות שהיה קבלה בידם. **נב**
- הזהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתקונים. **נג**
- ספרי הזהר הקדוש וספרי האר"י זכרוננו לברכה והבעל שם טוב זכרוננו לברכה, הם כלם מיסדים על פי רוח הקדש. **נד**
- ספר הזהר הקדוש והאר"י זכרוננו לברכה כל דבריהם מקבלים איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום, מה שחדשו בהם היה ברוח הקדש במדרגה גבוה מאד, ומחזקין ומקימין מאד את אמונתנו הקדושה. **נה**
- מחמת שאין ספרי הזהר הקדוש באשכנז, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש. **נו**

- אין ללמוד ספריים של דרושים ומוסר כי אם אותם ההולכים על
 פי דברי רבותינו זכרונם לברכה **נז**
 איך לוקחין חבֵּרֵיָא כמו שְׁהֵיָה אַצֵּל רִשְׁבִי, וְהֵיִיתִי גַם כֵּן תוֹחֵב
 ראשי ביניהם **נח**
 שבחי מוהר"ן **נט**
 כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דָּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זֹכִים
 לַעֲבֹר עַל כָּל הַזְהָר וְעַל תְּקוּנֵי זְהָר וְהַזְהָר חֲדָשׁ - זֶה מַחְדִּיר
 בְּאֵדָם הַרְבֵּה יְרֵאת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו מִיָּחַד, כַּנֶּאֱדָה בְּחוּשׁ **נט**
 רבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן במרון - צוה שם לבני
 הנעורים לומר זהר **ס**
 לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סְפָרֵי הַזְהָר וְתְקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאָר"י זְכוּרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה **סא**
 בְּלִמּוּד זְהָר וְכְתָבֵי הָאָר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה, הֲיֵה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד
 שְׂזָכָה לְהֵבִין **סא**
 הֲיֵה מִתְמִיד בְּכָל כְּתָבֵי הָאָר"י וְסְפָרֵי הַזְהָר וְתְקוּנִים. **סב**
 יְמֵי מוֹהֲרַנ"ת **סג**
 רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסֶלֶב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן בְּמָרוֹן. **סג**
 עֲלִים לְתוֹפָה **סג**
 לְנִסְעַ מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְל"ג בְּעֶמֶד לְמָרוֹן, הוּא חֲתָנָה יָפָה
 - בָּאִים אֲנָשִׁים מְקַצֵּה אֲרָצוֹת וּמְפַזְרִים הוֹן רַב. **סג**

- סד** מעשי רבי שמעון, זה ענין נפלא
סה מי שמואל
סה אצל הציון של הרשב"י מרגישים ממש טעם גן עדן
סה מי שלא ראה ההתעוררות שיש בל"ג בעומר במרון, לא ראה
 התעוררות מימיו
סה מי שלא ראה השמחה שיש בל"ג בעומר במרון, לא ראה שמחה
סו יחיות מימיו
 כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסור נפשו לראות
 ולהשתתף להיות בל"ג בעומר במרון
סו המקום של הרשב"י זכרונו לברכה מלמד בנסיים למעלה
 מהטבע
סז המקום שם הוא למעלה מהמקום, והזמן שם הוא למעלה
 מהזמן
סז אשרי הזוכה לבוא לשם תמיד, ומכל שכן בערב ל"ג בעומר ול"ג
 בעומר
סח אין לשער זאת למי שלא ראה כל זאת בעיניו, ואף כשנמשיל
 בפה ובכתב אלף פעמים, אף על פי כן כשבאים בעצמו ורואים
 כל זה, אז רואים שאין דגמה כלל למה שהוא באמת
סח לקוטי עצות המשלש
סט המחלקת על הצדיקים הגדולים
סט

כמה גדול השׁכר בלמוד תורת הסוד וְהַהֶפְסֵד בְּהַעֲדֵר
למוֹדָה **ע**

לקבֵּעַ למוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְרֵי הַזְהָר הַקְדוּשׁ חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר **עו**

עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרַת הַח"ן בְּחֵיּוֹת דְּקִדְשָׁה נִבְרָא אֹר שְׂיִכּוּלִים
לְרֵאוֹת שְׂרָפֵי מַעֲלָה **עו**

לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מְאָמֵר אֶחָד מֵהַזְהָר הַקְדוּשׁ אוֹ
מֵהַתְּקוּנִים **עח**

בְּכָל לַיְלָה קִדְּם הַשְׁנָה מִמָּשׁ, תִּלְמָד מְאָמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי
זֶהר **עח**

מִכְּתַב בְּרִכָּה לְסִפְרֵי זֹהֵר בְּרִסְלָב **פ**

שכר ועונש ה' הלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים,
רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב
רחוקים, כגון הידררות, ערכים, יד לאחים, שובו
בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב
ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם
דברים ושובו אל ה'!
לא ידח ממנו נדח

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר בְּרֵסֶלֶב

יְשָׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזָכוֹת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, הֲרִינוּ נוֹתָנִים לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרֻכָּה הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "זוֹהַר בְּרֵסֶלֶב - הַחֲדָשׁ וְהַשְּׁלֵם - הַמְּנַקֵּד", [הוֹצָאָה שְׁנֵיָה עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים] קִבֵּץ גָּדוֹל מִכָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ וְתַלְמִידוֹ הַגָּדוֹל מוֹהֲרֵנוֹת וְתַלְמִידֵיהֶם זי"ע, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוֹט מְסַפְרֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מְאֵמְרִים נְבָחָרִים מִהַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ, בְּעֶנְיָן חַיִּיב לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכָל אִישׁ יְהוּדִי.

יִתֵּן הַשֵּׁם שְׂיִמְצָא סֵפֶר זֶה חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי צַבּוֹר הַיִּרְאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם, וַיֵּאִירוּ דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל

מקום שהם, לדבק ולילף בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים
הַקְדוּשִׁים, לזכות ולהחזיק בְּעֵץ הַחַיִּים,
וזכותם של הצדיקים הנזכרים בספר, יגנו על
כָּל יִשְׂרָאֵל, להצילם ולהחיותם, עֲדֵי יְבוֹא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וַיִּשְׁלַם מִשְׁאֲלֵינוּ דְּלִבָּאֵי וּלְבָא
דְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם, אָמֵן כּוֹ
יְהִי רָצוֹן.

וזאת לְמוֹדְעֵי, שְׁסַפְרֵים הָאֵלּוּ מֵתָר וּמְצוּהָ
לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כַּמָּה שְׁרוּצָה בְּאֵילוֹ שְׁפָה
וּלְשׁוֹן שְׁרוּצָה, וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ
עוֹמֶדֶת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צַדִּיקִים. וּבְגַדְל כּוֹחַ
זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים לְמַפְעַל
הַקְדוּשׁ הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם רַב
תַּעֲנוּג וְנַחַת דִּקְדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה בְּקִרְוֹב
שְׁיַעֲרָה הַשָּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה לְטַהַר
לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כּוֹחֵנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ
וּבְכָל מְאֵדְנוּ, וּתְקִים הַבְּטָחַת הַרְעִיָּא מְהִימָנָא

הקדמה לספר הזהר ברסלב

”בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא
ברחמי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו,
אמן.

מפעל הזהר העולמי

נחל לכיש 24/8
רית שמש
טל: 0548436784

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- ❑ הכמות מצומצמת
- ❑ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- ❑ הוצלה משמעותית לכמויות.
- ❑ להזמנות: 026500828
- ❑ תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
- ❑ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. זה השיעור היומי הקדוש ביותר זה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים:
טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... זוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופונית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... זוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי...
הכל ב-mp3.

ספר לקוטי מוהר"ן

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתוֹת יוֹחֵאֵי - עַל יְדֵי
זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחֵאֵי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאֵי,
לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה

לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַשֵּׁם הַתְּגִלוֹת נִפְלָא
מִסוּד גְּדֻלַּת הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחֵאֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאֵי הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח
תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדוֹ. כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי
רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (שַׁבָּת קלח:):
'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכָרֶם בֵּיבְנָה אָמְרוּ:
עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי

שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח. שְׁנֵאמַר: "כִּי
 לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". וְכַמְבָּאָר בְּזוֹהַר (נְשֵׂא
 קַכְד): 'בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקוֹן
 בֵּה מִן גְּלוּתָא'.

וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל
 תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן סָמַךְ רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי עֲצָמוֹ עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". כִּי בְּאֵמַת בְּזוֹהַר הַפְּסוּק
 בְּעֲצָמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה, שְׁעַל יְדֵי זִרְעוֹ
 שֶׁל יוֹחַאי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי, עַל
 יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוֹפֵי
 יְבוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
 זִרְעוֹ" הֵם אוֹתִיּוֹת יוֹחַאי, וְזֶה שְׁמֵרֵמֵז
 וּמְגַלֵּה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, מִפִּי
 זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ
 שֶׁהוּא מְרַמֵּז וְנִסְתָּר בְּזוֹהַר הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא
 יוֹחַאי. כִּי עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחַאי שְׁמֵרֵמֵז בְּזוֹהַר

הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוֹת כַּנֶּזֶכֶר לְעִיל, שֶׁהוּא רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה,
כִּי בַזְהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כַּנֶּזֶכֶר לְעִיל.

וְדַע, שֶׁסוּד רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּעֶצְמוֹ הוּא מְרַמֵּז
בְּפְסוּק אַחֵר. כִּי דַע כִּי הַתְּנֵא הַקְּדוּשׁ
רַבִּי שִׁמְעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד): עִיר
וְקַדְיִשׁ מִן שִׁמְיָא נְחַת, רָאשֵׁי תְבוֹת
שִׁמְעוֹן וְכוּ'.

(ספר לקוטי מוהר"ן - בתחלת הספר)

הַגְּעָגוּעִים שֶׁל הַחֲבָרִיא קַדְיִשָּׁא לְרַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

בַּזְהַר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁשִּׁבְּחוּ הַחֲבָרִיא אֶת
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֵיתָא וְוִי לְדָרָא
כַּד יִסְתַּלַּק, פּוּק עֵינַי וְתִשְׁכַּח, וְהוּא בְּחִינַת
(שְׁמוֹת ל"א): "שְׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ", כִּיּוֹן שֶׁשִּׁבַּת וַי
אֲבָדָה נֶפֶשׁ' (בִּיצָה טז). הֵינּוּ שִׁמְחַמֵּת גְּדֹל
הַתְּעַנּוּג שֶׁל הַנֶּפֶשׁ יִתְרָה שָׂבָא בְּשִׁבַּת, עַל כֵּן

מִתְחִילִים תִּכְרַף לְהִתְגַּעְגַּע וּלְהִצְטַעַר עַל אַבְדַּת
הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת. כֵּן הַחֲבָרִיא, מִחֲמַת גְּדֹל
הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁקָּבְלוּ מֵרַבּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עַל כֵּן תִּכְרַף וּמִיד הַתְּחִילוֹ
לְהִתְגַּעְגַּע, וְעָלָה עַל לְבָם צַעַר הַהִסְתַּלְקוֹת
שֶׁיְהִיָּה לָהֶם.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

כְּשֶׁמִּשְׁבָּחִים הַרְשָׁב"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, אֲזִי
מְגַלֶּה אַחַר כֵּךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה

בְּכָל מְקוֹם שֶׁשִּׁבְּחוּ הַחֲבָרִיא אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי עַל שֶׁגָּלָה לָהֶם סוּד נִפְלָא,
תִּמְצָא שְׁאַחַר כֵּךְ אָמַר לָהֶם עוֹד חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ספר קצור לקוטי מוהר"ן

להצדיק הקדוש רבינו נחמן מברסלב
נדפס שנת תרע"א בולגריי

על ידי למוד הזוהר הקדוש נעשה חשק לכל
הלמודים של התורה הקדושה.

גם הלשון הקדוש של הזוהר מסגל מאד, ומעורר מאד לעבודת השם יתברך.

רשב"י קדש כל כך את לשון תרגום, עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך.

כשמקנאין קנאת השם צבאות נחשב כמו צדקה. (קצור לקוטי מוהר"ן, קעז-קעח-קעט-קפ)

בדורות הראשונים כשהיו יודעים יום מיתתם, היו עוסקים בתורה כל היום ולא היה שליטה להבעל דבר עליהם, ועכשו מצינו בני אדם שמתו באמצע למודם, דע שאם הלמוד כהגון בודאי אין לו שום כח אבל אם אין הלמוד כראוי, בפרט למוד גמרא אם אין הלמוד כראוי אזי הוא מקבל יותר כח מהלמוד, כי תלמוד בגימטריא אותיות של

שָׁמָּה לִילִית, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלִמּוּד הַתְּלִמּוּד
אוּ לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ, אוּ לְהַפְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם.

(ליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה רי"ד)

ענין "פֶּתַח" בַּזוהר הַקְדוֹשׁ

אָמַר עַל מָה שְׁמוּבָא בַּזוהר הַקְדוֹשׁ:
פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא
בְּזוֹהַר הַחֲבֵרִיא קִדִּישָׁא, אָמַר: פֶּתַח
רַבִּי יִצְחָק, כְּשֶׁהָיָה רַק פּוֹתַח אֶת פִּיו,
יִתְכַּף וּמִיד הָיָה אוֹמֵר וּמַגִּלָּה תוֹרָה.

(ספר לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קיח)

לְמוּד אָדָם כְּשֶׁר תּוֹרַת רִשְׁבִּי גוֹרֵם נְשִׁיקִין הַדְּדִין
א. כְּשֶׁאָדָם כְּשֶׁר לּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא, אִזּוּ הַתְּנָא
נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתְּנָא וְגוֹרֵם
תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתְּנָא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁפֹתוֹתֵיהֶם

דוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, וְזָהוּ עַל יְדֵי בְחִינַת נְשִׁיקָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחַנוּ כו'.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

לְקוּטֵי הַלְכוֹת

סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת לְמוֹרֵינוּ הַרְה"ק רַבֵּי נֵתַן מִבְּרֶסֶלֶב

כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּכָל דְבָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
וּבְכָל דְרָכֵי הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים
לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְחִבְרִיו
- כָּל בֶּר דַּעַת מִבֵּין שְׁדַבְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
וְהַתְּקוּנִים אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת כִּי אִם עַל פִּי

רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד

הַפֶּל רוֹאִים וּמְבִינִים כָּל מִי שְׁיֵשׁ לוֹ מַח
בְּקִדְקָדוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְגִלּוֹת תּוֹרָה
קְדוּשָׁה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת כִּי אִם מִן הַשָּׁמַיִם, עַל

יְדֵי נְבוֹאָת פָּנִים בְּפָנִים שֶׁהוּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ.
 וּבִפְרָט כָּל הַסּוּדוֹת הָעֲצוּמוֹת וְהַנְּשַׁגְבוֹת
 שֶׁכָּבַר הַתְּחִילוֹ לְגִלוֹת הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַקְּדָמוֹנִים אֲשֶׁר תִּסְמַר שְׁעֵרוֹת הָאָדָם, וְרוֹאִים
 עֵין בְּעֵין כִּי רוּחַ הַשֵּׁם דָּבַר בָּם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 לְגִלוֹת כְּזֹאת בְּשִׁכּוֹל אֲנוּשֵׁי בָשׂוּם אַפֵּן.

וְכָל הַשְּׁבָעִים פָּנִים שֶׁהַתְּחִילוֹ לְגִלוֹת מְעַט
 דְּמַעַט מֵהֶם, וְכָל מֵה שֶׁיִּגַע מֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ בְּאַרְבָּעִים יָמִים שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, לַחֵם
 לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע
 מֵעוֹלָם שֶׁיְהִיָּה נִמְצָא אִישׁ כְּזֶה בְּקִדְשָׁה
 כְּזֹאת שֶׁלֹּא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתָּה אַרְבָּעִים
 יָמִים רְצוּפִים וְכָל הַנּוֹרָאוֹת הָעֲצוּמוֹת
 אֵלֶּה וְהָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים וְכָל הַמּוֹרָא
 הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה וְכוּ'. הַכֹּל כְּאֲשֶׁר
 לְכָל הֵם רוֹצִים לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים וְלוֹמַר
 שֶׁהַכֹּל מְרַמָּז עַל דְּבָרֵי חֲכָמוֹת הַיּוֹנִים

אָרִיסְטוֹ וְחֲבָרִיו יִמַּח שְׁמֵם וְכוּ'. וְכָל זֶה הוּא
בְּחִינַת בְּלָעִם בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁרֶשׁ חֲכָמַת
הַטֵּבַע וְכוּ'.

עַד שֶׁזֶה סָמוּךְ גָּלוּ נִבְלוּתָם לְעֵין כָּל
וּמִדְּפִיסִים בְּקַרְחֵיהֶם הָרָעִים, שְׁכּוֹפְרִים
לְגַמְרֵי בְּכָל דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְכָל דְּרָכֵי
הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר
הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וְחֲבָרִיו, וְהַדְּפִיסוּ אֵיזָה קָרַח
עַל זֶה וְכוּ'. אֲשֶׁר כָּל בֶּר דַּעַת מִבֵּין שְׁדַבְּרֵי
הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת
כִּי אִם עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד
שֶׁהוֹפִיעַ עַל צְדִיק קְדוֹשׁ כְּמוֹתוֹ שֶׁהוּא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וּבְנוֹ שֵׁיִשְׁבּוּ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנִים בְּמַעְרָה וְכוּ'.

וְכֵן כְּתָבֵי הָאֶר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
בְּשָׁכָל אֲנוּשֵׁי לְגַלּוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלּוֹת

כְּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חֵס וְשָׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כְּאֵלֶּה, לֹא תִהְיֶה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

וְכֵן כְּתָבִי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּהַקְדַּמַת ה'עֵץ חַיִּים', שְׁכַל מִי שִׁיסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמַּת, יַעֲיֵד שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשִׁכַל אֲנוּשֵׁי לְגַלוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלוֹת כְּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חֵס וְשָׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כְּאֵלֶּה, לֹא תִהְיֶה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת מברסלב, ה' ברכות השחר הלכה ה, אות עב)

הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, מִכְּנִיסִין דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה... סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשׁ

הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שֶׁמְכְנִיסִין דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם

יודעים הסוד של בראשית מאמר
 סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים
 שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול
 ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים
 הקדוש.

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי
 אם הצדיקים הגדולים האמתיים,
 כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח,
 הוא יודע הסוד של בראשית מאמר
 סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה
 עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק
 בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי
 תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי
 כל דרך התשובה באלו הימים הוא
 על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת זצ"ל ה' ראש השנה הלכה ו')

בְּכַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח
 אֶפְלוֹ לְמִי שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנַּת מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים
 לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עַד
 שְׁנַת־תְּקַנִּין גַּם כֵּן

בְּכַח הַצְּדִיקִים כְּמוֹ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח אֶפְלוֹ לְמִי
 שְׁנוּפֵל לְמְקוֹם שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנַּת מְקוֹמוֹת
 הַמְטַנְפִּים, יֵשׁ לוֹ כַּח לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ וְכוּ' עַד שְׁעוּלָה לְבַחֲיַנַּת
 אֵיךְ, מֵאַחַר שְׁכָבָר הָיוּ צְדִיקִים אֲמֵתִים
 שְׁזָכוּ לְאוֹר הַזֶּה, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח
 לְהַנּוֹפְלִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ עַד שְׁנַת־תְּקַנִּין
 גַּם כֵּן, כִּי בְּאֵמֶת עֵקֶר כַּחֵם עַל יְדֵי
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁזָכָה לְבַחֲיַנַּת אֵיךְ בְּקִדְשָׁה,
 שְׁזָהוּ בַּחֲיַנַּת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
 שְׁזָכָה לְרִזִּין סְתִימִין שֶׁהֵם בַּחֲיַנַּת אֵיךְ.

בְּזֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ "רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי"
 כָּלֹל כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחָבַר סֵפֶר הַזֹּהַר, וְכָל הַמַּעֲשִׂוֹת
 הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ.

זֶה בְּחִינַת מַעֲלַת זְכוּרֹן שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, כִּי
 בְּהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק וְצְדִיק, בּוֹ
 נִכְלָל כָּל מַהוּת הַצְּדִיק, כָּל צְדָקָתוֹ וְתוֹרָתוֹ
 וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְכָל מַעְלוֹתָיו וּמַדְרֻגוֹתָיו, כִּי
 הַשֵּׁם הוּא נִפְשׁוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.

וְעַל כֵּן עַל יְדֵי שְׁמִזְכִּירֵין שֵׁם הַצְּדִיק, אָנוּ
 מְמַשְׂכִּין עָלֵינוּ קְדֻשָּׁתוֹ וְזִכּוּתוֹ, וְעַל יְדֵי
 זֶה נִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְקְדֻשָּׁה וְטַהָרָה וְלָשׁוּב
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לְמוֹשֶׁל כְּשֶׁאָנוּ מְזַכִּירֵין שֵׁם הַתָּנָא רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, בְּזֶה הַשֵּׁם כָּלֹל
 כָּל מַעֲשֵׂי זֶה הַתָּנָא שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחָבַר סֵפֶר הַזֹּהַר, וְכָל הַמַּעֲשִׂוֹת

הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ, כֻּלָּם כְּלוּלִים בְּזֶה הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְכֵן בְּשָׂרֵי
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

(ספר לקוטי הלכות - הלכות סעדה הלכה ד אות ו)

אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֵקֶר קִדְשָׁת
שַׁבָּת כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֲמַת שְׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת

עֵקֶר קִדְשָׁת שַׁבָּת אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֲמַת, שְׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּרַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאי, אַנְתָּ שַׁבָּת דְּכוּלָּהּ יוּמֵי וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות שבת הלכה ז אות ג)

שְׁמִיחַת הַיְלּוּלָא דְרַשְׁבִּי בְּשִׁבִיל הַהֶשְׁאָרָה
הַקָּדוֹשָׁה שְׁהַשְׁאִיר לָנוּ הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
לְדוּרֵי דוֹרוֹת

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַיְלּוּלָא דְרַשְׁבִּי שְׁעוֹשִׂין בְּל"ג
בְּעֵמֶר שְׂאֵז נִסְתַּלַּק, כִּי עֵקֶר הַשְׁמִיחָה מֵה

שְׁזָכִינוּ שֶׁהַשָּׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאָרָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת
 שֶׁהֵם סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה
 לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הֵם תְּקוּנִים
 וְכֵלִים שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ בְּרַב הַשְּׁגָתָם הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, שְׂזָהוּ כָּל
 דְּרָכֵי הַקְּבָלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁגָּלוּ רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בַּר
 יוֹחָאִי וְתַלְמִידָיו.

וְעַל כֵּן בְּזוֹהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא,
 וְיָקִים "כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת" (מִיכָה ז'), הֵינּוּ כְּמוֹ
 בִּיצִיַּאת מִצְרַיִם שֶׁהִיְתָה הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עַל יְדֵי שְׁגָלָה לָנוּ אֲז
 הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ כֵּן
 עֲתָה בַּגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן הַזֶּה שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד
 יוֹתֵר, אָבֵל בְּרַחֲמָיו יִגְאֻלְנוּ עַל יְדֵי כָּל
 הַסְּתָרֵי תוֹרָה שֶׁגָּלוּ הַתָּנָא רַבֵּי שְׂמֵעוֹן
 בֶּן יוֹחָאִי וְחֻבְרָיו, שֶׁהֵם כֻּלָּם וְצִמְצוּמִים

לְהַשְׁגֵּת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר רְפוּאֹת
הַנֶּפֶשׁ וּגְאַלְתָּהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת.

וְעַל כֵּן עוֹשִׂין בְּל"ג בַּעֲמֵר שְׂמֻחָה גְדוֹלָה,
דֵּהִינוּ בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹת הַתְּנַא רַבִּי שְׂמֵעוֹן
בַּר יוֹחָאִי, עַל שְׂזַכִּינוּ שְׁהַשְׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאֲרָה
כְּזֹאת שֶׁתִּשְׂאֵר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה
נִזְכָּה לְהַשִּׁיגוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

כִּי אָף עַל פִּי שְׂעֵדִין אֵין אָנוּ יוֹדְעִין
וּמְבִינִים כָּלֵל סְתָרֵי הַתּוֹרָה שְׂגָלָה רַבִּי
שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי בְּזֵהר וְתַקוּנִים, אָף עַל
פִּי כֵן הוּא תַקוּן גְּדוֹל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵר
עָשָׂה וְהַכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתַקוּנִים
גְּדוֹלִים עַל יְדֵי דַרְכֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂגָלָה,
שְׁעַל יַד זֶה מִי שְׂרוּצָה לְהַתִּיגַע לְבַקֵּשׁ
אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוּכַל לְבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכָּלִים וְהַתַּקוּנִים
שְׂגָלָה.

וְעַל כֵּן גַם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
 זְכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 שֶׁהוֹסִיף לְגַלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכוּ', וְכֵן
 בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינוּ לְמָה שֶׁזְּכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלַי
 הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִימֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁו. (ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

רַשְׁב"י הַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה, שֶׁבְּכָל דוֹר
 וְדוֹר עַד הַסּוּף, שֶׁכָּל מִי שִׁירְצָה לָשׁוּב יוּכַל
 לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא
 ... כָּל הַשְּׂמִיחָה הִיא מֵה שֶׁזְּכִינוּ שֶׁהִיא צְדִיק
 וְקָדוֹשׁ כִּזֶּה שֶׁגָּלָה תוֹרָה נוֹרָאָה כְּזֹאת
 וְתִקֵּן תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה אָנוּ בְּטוּחִים שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
 מִפִּי זְרַעֲנוּ, וְזֶה גַּמֵּר דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ,
 שֶׁאֵז דִּיקָא תִקֵּן הַפָּגֶם שֶׁל תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא
 שֶׁמְתוֹ קָדַם זְמַנָּם, וְגָלָה אֵז הָאֲדָרָא זוּטָא,
 מְלַבֵּד מֵה שֶׁגָּלָה כָּל יְמֵי חַיָּיו הָאֲדָרָא רַבָּא

וּסְפָרָא דְצְנִיעוּתָא וְכֹל סֵפֶר זֹהַר הַקְדוּשׁ,
שְׁעַל יְדֵי כָּל זֶה הַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה
שֶׁבְּכֹל דּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוֹף, שְׁכָּל מִי שִׁירְצָה
לָשׁוּב יוּכַל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל
מָקוֹם שֶׁהוּא עַל יְדֵי תְּקוּן הַצְּמֻצוּמִים שֶׁתִּקֵּן
בְּחַיָּו וּבְכַפָּרַט בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְדוּשׁ, כִּי
גְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

**כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עֵתָה הוּא עַל אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים
שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם**

וְעֵתָה כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים
שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם, שֶׁהֵם יַעֲזִירֵנו
אֶת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא שֶׁיִּתְחַבְּרוּ יַחַד
לְעַסֵּק בְּתְקוּנֵינוּ, כִּי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם לֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, כִּי
מִי לָנוּ גְדוֹל מִמֹּשֶׁה שֶׁלֹּא נִתְעַסֵּק בּוֹ
אֶלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְעַל

כֵּן אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא עַל קְבוּרָתוֹ, כִּי הוּא
בְּבַחֲיַנַּת אֹר אֵין אֵין סוּף נִגְדָנוּ וְכוּ'.

שְׂמַחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ בְּהִלּוּלָא שֶׁל
רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, כִּי עָתָה עֶקֶר הַתְּקוּן
עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כָּאֵלוֹ, עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִזְרָאוֹת כָּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עָתָה, שְׂיִכּוּלִים
לָבוֹא עַל קְבָרָם אֶפְלוֹ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים,
הַרְשַׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וּלְהַתְּקִין עַל יְדֵי זֶה

וְעַל כֵּן עָתָה עוֹשִׂין הִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי, שֶׁהוּא מִתְּלִמֵּי רַבִּי עֲקִיבָא,
שְׂשֻׂמַחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ, כִּי עָתָה עֶקֶר
הַתְּקוּן עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כָּאֵלוֹ וְכוּ', שְׂאָנוּ
זוֹכִים לְתַקֵּן הַצְּמֻצוּמִים וְכוּ' עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִזְרָאוֹת כָּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עָתָה, שְׂיִכּוּלִים לָבוֹא

עַל קַבְרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הַרְשָׁע
שְׁבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקֵן עַל יְדֵי זֶה.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

**יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל
יְדֵי נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק**

**כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁנַפְלוּ כָּל
כֶּף כָּמוֹ שְׁנַפְלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה
לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי
נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק, וְדִיקָא עַל יְדֵי מִיתָתוֹ, וְעַל
כֵּן אֵיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ (אַחֲרֵי עַא:) דְּצַדִּיקָא
שְׂכִיחֵי יְתִיר בְּתַר אֶסְתַּלְקוּתִיהּ בְּהַאי עָלְמָא
יְתִיר מִבְּחִיּוּהִי.**

**זֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי צַדִּיקִים
אֲמֵתִיִּים שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד וּמוֹעִיל
מְאֹד מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶה, לְזִכּוֹת לְצִאת**

מהרע שְׁלוּ וְלָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי
אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כָּךְ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד שֶׁנֶּאֱחָזוּ
בָּהֶם הָרַע כָּל כָּךְ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם
אֶפֶן לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, רַק עַל יְדֵי שֶׁבָּאִין
עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְאִז נִכְלָלִין
בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק שְׁמַת, שֶׁהוּא עוֹסֵק תָּמִיד
לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁגְּדוֹל
בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיָּו, הוּא יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוּ
הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד מְאֹד. וְזֶה בְּחִינַת
הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי שֶׁעוֹשִׂין בְּיוֹם
הַסְּתַלְקוּתוֹ דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ
הוּא מְתַקֵּן וּמְחַזֵּיר בְּתִשׁוּבָה נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת
יוֹתֵר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמִחָה בְּיוֹתֵר.

הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁבִּי, שְׂאִז
עוֹלִין וְנִתְתַקְּנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים
וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא
דְרַשְׁבִּי בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּל"ג

בְּעֵמֶר, שָׁאז עוֹלִין וְנִתְקַנֵּין וְחוֹזְרִין בְּתִשְׁבּוּבָה
כַּמָּה רְחוּקִים, שְׂזָהוּ בְּחִינַת הַשְּׂתַטְחוֹת עַל
קַבְרֵי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלַת
הַשְּׂמָחָה מְאֹד מְאֹד. (ספר לקוטי הלכות ה' נזיקין הלכה ג)

יֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ אַחֵר
חֲכָמַת הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא דֶרֶךְ הָאֱמֶת

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂיֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל
לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחֵר חֲכָמַת
הָאֱמוּנָה הוּא חֲכָמַת דֶּרֶךְ הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא
דֶּרֶךְ הָאֱמֶת. (הבעל שם טוב, מאירות עינים פרשת ראה).

מִי שְׂמֵשִׁים עֵינוּ וְלִבּוֹ הַיֵּטֵב עַל כָּל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וּבְעַל פֶּה, בְּכָל סִפְרֵי
תַנ"ךְ וְש"ס וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ
וְכַתְבֵי הָאֵר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְסִפְרֵי הַצְּדִיקִים
אֲמֵתִיִּים שְׂבְדוֹרְנוּ, כָּלֶם יַעֲדוּן וַיִּגִּדוּן כִּי
הַשֵּׁם אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

... וְכֵן כָּל הַחֲדוּשִׁים הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים
 שֶׁגָּלוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים בְּנֵי עֲלִיָּה כָּל־
 יַעֲדוּן וַיִּגִּידוּן וּמַגִּלִּין אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל
 הַחֶפֶץ בְּאַמֶּת, כִּי כָּל מוֹדָה עַל הָאֱמֶת יִבִּין
 וַיִּרְאֶה בְּעֵינָי שְׁכָלוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי
 לְגִלוֹת חֲדוּשִׁים כְּאֵלֶּה בְּשׁוֹם אִפֶּן, כִּי אִם
 מֵאֵת הַשֵּׁם צְבָאוֹת יֵצְאוּ, וְהוּא יִתְבַּרְךָ
 בְּחֶסֶדוֹ הוֹפִיעַ עֲלֵיהֶם וְהוֹדִיעָם כָּל הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה. נִמְצָא, שֶׁהַתּוֹרָה הוּא
 יַעֲדוֹת עַל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל כֵּן נִקְרְאוֹת
 הַתּוֹרָה "יעדות". (ספר לקוטי הלכות הלכות פסח הלכה ט)

**רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְסִתְרֵי תּוֹרָה הוּא
 בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה**

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשָּׁנָה, כִּי מִבְּאֵר בְּדַבְּרֵי רַבִּינוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּא ל ד)

עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמִיָּא נִחַת, שֶׁהוּא רָאשִׁי
תְּבוֹת שְׁמֵעוֹן, עִיר וְקַדִּישׁ דִּיקָא בְּחִינַת
הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, כִּי עִיר הוּא הַפֶּךְ הַשָּׁנָה.

וְעַל כֵּן הוּא גְּלָה בְּיוֹתֵר כָּל רְזִין דְּאוֹרֵיתָא
וְסִתְרֵי תוֹרָה כִּי לִיה יְהִי רְשׁוּתָא,
כִּי סִתְרֵי תוֹרָה הֵם בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
הַשָּׁנָה, כִּי פִשְׁטֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּחִינַת
שָׁנָה, וְסִתְרֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
הַשָּׁנָה שֶׁנִּתְגַּלּוּ עַל יְדֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאי שֶׁהוּא עִיר וְקַדִּישׁ, עִיר דִּיקָא, הַפֶּךְ
הַשָּׁנָה.

וּמַחֲמַת שְׁרָשְׁבִי הִיָּה בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
הַשָּׁנָה, בְּחִינַת אוֹר הַפְּנִים, עַל כֵּן
הַתְּפָאֵר בְּאִדְרָא (זוהר נְשֵׂא קֶלֶב:) דִּהָא חֲמִינָא
דְּאַנְפָּאי נְהִירִין וְכוּ', בְּחִינַת אוֹר הַפְּנִים.

רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר
 התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי
 שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא
 היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי
 וחבריו... פי רבי שמעון בן יוחאי עסק
 בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת
 כלים להמשיך אור האין סוף לגלות
 אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר
 זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא
 זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה
 צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא ועינין
 ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת
 צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור
 האין סוף פידוע ומובן לכל מחצדי חקלא.
 ועל כן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא.

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחַאי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלָף תְּלֻמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחַאי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הַעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלָף תְּלֻמִּידֵי רַבִּי
עֲקִיבָא שְׁמֵתוּ בְּשָׁבִיל שְׁלֵא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה
בְּזֶה, עַל כֵּן אָמַר (זוהר נשא קכח.): אֲנִי
בְּחִיבוּתָא תְּלִין.

**דִּיקָא עַל יְדֵי רֵשֶׁב"י נִתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מֵאוֹת
סְפָסְלֵי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ**

וְעַל כֵּן נִתְּגַלְגַּל עַל יְדֵי רֵשֶׁב"י דִּיקָא הַזְּכוֹת
שֶׁנִּתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מֵאוֹת סְפָסְלֵי בְּבֵית
הַמְּדַרְשׁ בַּמַּעֲשֵׂה דְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

**רַבִּי "שְׁמֵעוֹן" בֶּן יוֹחַאי בְּחִינַת "וְשְׁמֵעוֹ"
הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינּוֹת**

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי "שְׁמָא גָרִים" (בְּרֻכּוֹת

ד':), כי שמעון בחינת (אסתר ט, ד) "ושמעו הולך בכל המדינות".

(ספר לקוטי הלכות סימני בהמה וחייה טהורה הלכה ד)

יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק

כי יש נשמות נפולות מאד מאד שנפלו כל כך כמו שנפלו, עד שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם, כי אם על ידי נשמת הצדיק, ודיקא על ידי מיתתו, ועל כן איתא בזהר הקדוש (אחרי עא:) דצדיקיא שכחי יתיר בתר אסתלקותיה בהאי עלמא יתיר מבחיוהי.

זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים אמתיים שהוא דבר גדול מאד ומועיל

מֵאֵד מְאֵד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְזִכּוֹת לְצֵאת
 מֵהָרַע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי יֵשׁ
 בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כֶּף בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד
 שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָהֶם הָרַע כָּל כֶּף, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 לָהֶם בְּשׁוּם אַפֵּן לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ, רַק
 עַל יְדֵי שְׂבָאִין עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים,
 וְאִזּוֹ נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק שְׂמַת, שֶׁהוּא
 עוֹסֵק תָּמִיד לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ
 הַגָּדוֹל שֶׁגָּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיָּו, הוּא
 יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מֵאֵד
 מְאֵד.

וְזֶה בְּחִינַת הִלּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאֵי שְׁעוֹשִׁין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ
 דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא
 מְתַקֵּן וּמְחַזֵּיר בְּתִשׁוּבָה נְפָשׁוֹת רַבּוֹת
 יוֹתֵר, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמִיחָה
 בְּיוֹתֵר.

הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא דְרֵשֶׁב"י,
שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשְׁבּוּבָה
כַּמָּה רְחוּקִים

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא
דְרֵשֶׁב"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקָּדוֹשׁ
בְּל"ג בְּעֶמְר, שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין
בְּתִשְׁבּוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים, שְׂזֶהוּ בְּחִינַת
הַשְּׂתַטְחוּת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם,
שְׂעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלַת הַשְּׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד.

(ספר לקוטי הלכות ה' נזיקין הלכה ג)

ל"ג בְּעֶמְר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ

ל"ג בְּעֶמְר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרַתְךָ, בְּחִינַת סְתָרֵי תוֹרָה, בְּחִינַת
אֵיה, שְׂעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתִשְׁבּוּבָה שְׂלִמָּה
אָמֵן וְאָמֵן. (ספר לקוטי הלכות ה' גבית חוב מהיתומים הלכה ג)

לְלַמַּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמֵרוֹן

וְכֵן נוֹהֲגִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קֶבֶר
 שֶׁל כָּל תַּנָּא אוֹ נְבִיא אוֹמְרִים אֵיזָה
 פְּסוּקִים אוֹ מֵאֲמָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא
 אוֹ הַתַּנָּא. וּכְבָר נִדְפַס שֶׁם עַל זֶה
 סֵפֶר אֶחָד מִלְּקֻט מֵמֵאֲמָרִים שֶׁל הַתַּנָּאִים
 הַקְּבוּרִים לוֹמַר אוֹתָם עַל קֶבְרָם, כִּי
 שָׁם עַל צִיּוֹן קֶבְרָם הַקְּדוֹשׁ מְסֻגָּל מְאֹד
 לְלַמַּד תּוֹרָתָם הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שָׁם יִזְכֶּה
 לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים, כִּי שָׁם בְּחִינַת
 אֲוִיר הַנַּח וְהַזָּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה
 נִשְׁמָע דְּבָרֵיהֶם בְּלָבוֹ וַיָּשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות סימני בהמה וחיה טהורה הלכה ד)

אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְתַנן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נוֹרָאָה
 כְּזֹאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוֹשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם
 אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְתַנן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נוֹרָאָה כְּזֹאת

לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם,
 כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְדָּקוֹת שְׁנוֹתָנִין,
 זוֹכִין לְקַח הַנְּפֹשׁוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה
 בְּחִינַת אֲוִרִיתָא דְעִתִּיקָא סְתִימָאָה, מְכַל
 שְׁכָן כְּשְׁנוֹתָנִין צְדָקָה בְּשָׁבִיל זֶה
 בְּעֶצְמוֹ כְּדֵי לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים,
 שֶׁהַדְפָּסֶת סְפָרִים אֵלּוּ בְּעֶצְמָן הֵם
 בְּחִינַת לְקִיחַת הַנְּפֹשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת
 וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שְׁבוּדָאֵי אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ
 שְׂזָכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהָאִיר
 חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה,
 שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה
 וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות קדושין הלכה ג, אות כב)

הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּצַדִּיקְתּוֹ בְּסִפְרִים
 חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה,
 בּוֹדֵאֵי אֵין קִץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת
 לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ

אוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֶּסֶף וּמִי אוֹהֵב
 בְּהֶמוֹן לֹא תִבּוֹאָה (קֵהֶלֶת ה'), דְּרָשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנּוּם לְבִרְכָה, וּמוֹבָא בְּפִרוּשׁ
 רַש"י: שְׁאֵפְלוּ מִי שְׁאוֹהֵב מְצוֹת לֹא יִשְׁבַּע
 וְכו', כִּי אִם כְּשִׂישׁ בָּהֶם מְצוּהָ שְׁתַּתְקִים
 לְעַד כְּגוֹן כְּתִיבֶת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְנִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְכו', מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁפּוּעַל בְּצַדִּיקְתּוֹ
 לְזֻכוֹת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים
 שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוֹדֵאֵי
 אֵין קִץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, כִּי
 בְּכָל פַּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכֶּה אֶת
 יִשְׂרָאֵל שְׁתַּתְקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי
 לוֹ.

וְזֶה (תְּהִלִּים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מְשַׁפֵּט שֶׁהוּא
 הַתּוֹרָה שֶׁשׁוֹמְרָה שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי
 שְׂמֻזָּכָה אֶת הָרַבִּים בְּסִפְרֵים קְדוּשִׁים. וְזֶהוּ
 (שֵׁם) עוֹשֵׂי צְדָקָה בְּכָל עֵת, כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה
 צְדָקָה, כִּי לֹמְדִים בְּסִפְרֵים שֶׁמְכַנְיִסִין קִיּוּם
 הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות ברכת השחר הלכה ה, אות לו)

ספר המדות

עֲמֻקּוֹת בְּסוּד מְאֻפָּשֶׁר פְּקִידַת עֲקָרוֹת
 וְרַפּוּי חוּלָּים

עַל יְדֵי עֵיוֹן עֶמֶק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְכוּלִים
 לְפַקֵּד עֲקָרוֹת וּלְרַפְּאוֹת חוּלָּאת חֲזָק.

(ספר המדות אות סוד, מבעל לקוטי מוהר"ן זכרוננו לחיי העולם הבא)

שיחות הר"ן

מִי שֶׁלֹא נִמְשָׁךְ אַחַר סִפְרֵי הַזֹּהַר וְסִפְרֵי
 הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּהִכָּרַח שְׂאִינוּ יָכוֹל
 לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת יֵשׁ
 לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְשִׁבְר אֶת מְזֻגו הֲרַע
 מֵה שְׂאָנו רוֹאִים, שְׂיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִין
 דַּעְתָּם נִמְשַׁכֶּת אַחַר סִפְרֵים קְדוּשִׁים
 וְנוֹרָאִים מְאֹד כְּגוֹן סִפְרֵי הַזֹּהַר וְסִפְרֵי הָאֲר"י
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְכִיּוֹצֵא, אֵף עַל פִּי שְׂיֵשׁ
 בָּהֶם חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד הַמְּאִירִים
 עֵינַיִם וּמְתוֹקִים כְּדָבָשׁ, וְהֵם נִמְשָׁכִים דִּיקָא
 אַחַר עֲנִינִים אַחֲרִים כְּגוֹן חֻקִּירוֹת, דַּע כִּי
 זֶהוּ מַחֲמַת מְזֻגָם, כִּי מְזֻגָם בְּטַבְעָם הוּא
 מְזֻג רַע מִן הַתּוֹלְדָה שְׁנוּלְדוּ בְּמְזֻג רַע
 שְׂאִינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ
 בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ
 לוֹ כַּח לְשִׁבְר אֶת מְזֻגו הֲרַע, אָבֵל מֵאַחַר

שְׁנוּלֵד בְּמִזְג רַע כְּזָה, הוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל
מְרִירוֹת גְּדוֹל לְשִׁבְר אֶת מִזְגוֹ וְטַבְעוֹ הָרַע.
וְאֲשֶׁרִי לְאָדָם שְׁנוּלֵד בְּקִדְשָׁה.

(ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ')

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
הַפְּלִיג מְאֹד כִּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת
קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֹהַר

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
יֵדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים" וְ"פְרֵי עֵץ
הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה
מִסְפָּר הַזֹּהַר וְהָעֵקֶר מֵהַתְּקוּנִים. וְהַמּוֹבֵן
מִדְּבָרָיו הָיָה שְׂזָה הָיָה בִימֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג
מְאֹד כִּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי
זֹהַר. וְהָיָה רָגִיל לְעֵסֵק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל
הַשָּׁנָה, אֲפֹלוּ שְׁלֹא בִימֵי אֱלוּל.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

**בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.**

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

**עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים
סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר עֲצָם
רַבּוּי הַסּוּדוֹת וּרְמִיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם**

**שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר
בְּהַפְלָגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרָאוֹת
תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים
הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר
הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים
לְבָאֵר עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁשׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא
יְכִילֵם הָעֵינָן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת
הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת
לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וּרְמִיזוֹתָיו וְכוּ'.**
וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ
כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית

לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרָא יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת
סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהִבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבוּהוֹת
עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל
תְּבַה וְתִבְהָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ
אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים"
שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרָא שִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ,
מֵה גְדֻלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
וּלְדַבֵּר מִזֶּה כְּלָל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כֶּךָ אֶת
לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שְׁאַפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

רַבִּינוּ אוֹמֵר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן (אות ק"ט), שְׂרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כֶּךָ אֶת

לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שְׂאֵפְלוֹ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יְתַבְּרֵן, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.
וַיִּתְּכֵן שְׂלֶכֶן סִדֵּר בַּעַל הָאֶקְדָּמוֹת אֶת
פְּיֻטּוֹ הַנִּפְלָא בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּגִלְל
הַהֲתַעֲוֹרְרוֹת שֵׁישׁ בְּלְשׁוֹן הַזֶּה, כִּי
רַשְׁבֵּ"י הַכְּנִיס הַתַּעֲוֹרְרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּלְשׁוֹן
הַתְּרַגּוּם.

דַּע, שְׂעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל
מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

וְעוֹד אוֹמֵר רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ (שֵׁם אוֹת
ק"ח): "וְדַע, שְׂעַל יְדֵי לְמוֹד
הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הָרִי
לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצַמְאוֹן לְדַבֵּר
הַשֵּׁם.

דְּרֹךְ הַלְמוּד מֵרַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ
 יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן - לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּבְזָרִיזוֹת
 וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ

סֵפֶר עֲמָנוּ הַרְבֵּה בְּעִנְיָן זֶה, שְׂטוֹב לְלַמֵּד
 בְּמַהִירוֹת וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ,
 רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁיּוּת בְּזָרִיזוֹת, וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל
 דַּעְתּוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לִמּוּדוֹ מֵעִנְיָן לְעִנְיָן, רַק יִרְאֶה
 לְהִבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁיּוּת בְּמִקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעְעִמִּים
 אֵינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין דָּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמֵד הַרְבֵּה שָׁם,
 וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעִנְיָן וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהִלָּן. וְעַל פִּי הָרֹב
 יֵדַע אַחֵר כִּךָּ מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה,
 כְּשִׁילְמַד כְּסֹדֵר בְּזָרִיזוֹת לְהִלָּן יוֹתֵר.

אֵין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד לֹאמֵר
 הַדְּבָרִים כְּסֹדֵר וּמִמִּילָא יָבִין - מַעֲלַת רַבּוּי
 הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד,
 לֹאמֵר הַדְּבָרִים כְּסֹדֵר, וּמִמִּילָא יָבִין.

וְלֹא יִבְלַבֵּל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלִית לַמּוֹדוֹ שְׂרִיצָה לְהַבִּין תַּכְף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תַכְף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל, רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֻדֵּר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תַּכְף יִבִּין אַחַר כֵּן, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל כְּוִנָּתוֹ, מַה בְּכֵן? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּכְמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (שַׁבַּת סג.): 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבּוֹר וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יֵדַע מַה קָאָמַר' שְׂנֵאמַר (תְּהֵלִים קי"ט כ): "גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה" וְכו'.

כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כַּמָּה פְּעָמִים אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמֵד, לְגַמְרָם וְלַחֲזֹר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בַּפַּעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְּׂלֹא הָיָה מִבִּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מַה שְּׂאִפְשָׁר לְהַבִּין וְלַעֲמֹד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנִין זֶה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר
 דְּבָרִים אֵלוֹ בְּכֹתֵב הַיָּטֵב, אֲבָל בְּאֵמֶת
 הוּא דֶרֶךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵנִין הַלְמוּד. כִּי
 עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד
 לְגַמֵּר כַּמָּה וְכַמָּה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהַבִּין
 הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדִקְדוּקָה
 גְּדוֹל, כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד, וְכַמָּה
 בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי
 הַדִּקְדוּקִים שְׁלָהֶם, וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בֵּיָדָם.
 לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם,
 וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר וְקַבְלָה וּשְׁאָר
 סְפָרִים כָּלָם

אֲבָל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת כַּנֶּזְכָּר
 לְעֵיל בְּלִי דִקְדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה
 תִּתְקִים בְּיָדוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא
 וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר
 וְקַבְלָה וּשְׁאָר סְפָרִים כָּלָם. וְכִכֵּר מְבַאֵר (שיחות

הַר"ן כ"ח) שִׁיחַתוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,
שְׁטוֹב לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר בְּחַיָּיו בְּכֹל הַסְּפָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

לְגַמֵּר בְּכֹל שָׁנָה כָּל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנֵים
וְזוהר חֲדָשׁ, וְכֹל סְפָרֵי קַבְּלָה מֵהָאֲר"י
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

וּפְעַם אֶחָד חָשַׁב רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
מֵה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם
עַד שָׂאִין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דְּהֵינּוּ לְגַמֵּר בְּכֹל
שָׁנָה ש"ס עִם הָרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבַּעַת
שְׁלַחַן עֲרוּף הַגְּדוֹלִים, וְכֹל הַמְּדַרְשִׁים כְּלָם,
וְכֹל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנֵים וְזוהר חֲדָשׁ, וְכֹל
סְפָרֵי קַבְּלָה מֵהָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה. גַּם
צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקִצַּת עֵיוֹן,
וְעוֹד חָשַׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לִזְמַר
תְּהִלִּים בְּכֹל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה
הַרְבֵּה.

וְאִזּוֹ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנִּין זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד
בְּמַהֲרֵי רַגַל וּבְזָרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל
דַּעְתּוֹ בְּדַקְדּוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנִּין לְעַנִּין. וְהַדְּבָרִים
הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הָיָה מְצוּהָ לַחֲזוֹר תְּכַף עַל לְמוּדוֹ, רַק
רְצוֹנוֹ תָּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק
שְׁלוּמֵד כְּסֹדֶר מֵרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזָרִיזוֹת, וְאַחֵר
כִּף יִתְחִיל פַּעַם שְׁנִי וַיִּגְמֹר אוֹתוֹ כָּלוּ. וְכֵן פַּעַם
אַחֵר פַּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יְהִיֶּה נִבְהָל מְזֵה שְׁהִזְהִיר
שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כִּף בְּכָל יוֹם... וְלֹא
עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֹּר וְאִי אֶתָּה בֶּן חוֹרִין
לְהַבְטִיל מִמְּנָה' (אָבוֹת ב טז).

(ספר שיחות הר"ן מברסלב אות עו)

עַל יְדֵי לְמוּד הַזְהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי
לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
יְדוּעַ שְׁלֵמוֹת הַזְהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד.

וְדַע, שְׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהַר נַעֲשֶׂה
 חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֹּהַר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֹּהַר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֹּהַר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּהֵינּוּ הַשִּׁבְחָה
 שְׁמִשְׁבַּח וּמְפָאָר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ
 הַלְשׁוֹן הַרְגִּיל בַּזֹּהַר לֹא זָכָא וְכוּ' עַל
 כָּל מְצוּהָ וְעַבֹּדָה, וְלִהְיוֹת הַצְעָקָה שְׂצוּעָה
 וְיִ וְכוּ', וְיִ לִיָּהּ וְיִ לְנִשְׁמָתִיהָ, עַל הַסֵּר
 מִעַבֹּדַת הַשֵּׁם, אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד
 אֶת הָאָדָם לְעַבֹּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

נִמְצָאִים כַּמָּה מֵאֲמָרִים בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ
 שְׁגֵלָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאֵי לְתַלְמִידָיו
 אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ

אָמַר, שְׁנִמְצָאִים כַּמָּה מֵאֲמָרִים בְּזֵהָר
 הַקְּדוֹשׁ שְׁגֵלָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
 יוֹחָאֵי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ. וְזֶה
 עֲנִין "וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא" שְׁכָתוּב בְּזֵהָר
 הַקְּדוֹשׁ בְּפָרֶשֶׁת פְּנַחֵס (חֶלֶק ג' רִיט:) וּבְשָׂאָר
 מְקוֹמוֹת. כִּי הָעוֹלָם אֵינָם מְבִינִים מֵהוּ
 עֲנִין "וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא", אֵךְ הָאֱמֶת שֶׁהוּא
 גְּלָה לָהֶם כַּמָּה תוֹרוֹת אַחַר פְּטִירְתּוֹ, וְמֵה
 שְׁגֵלָה לָהֶם קָדָם קָרָא חֲבוּרָא קְדָמָא.
 וּבְזֵה מֵיֵשֵׁב הֵיטֵב מֵה שְׁנִמְצָאִים בְּסִפְרֵי
 הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים פְּרוּשׁ עַל מִמְרוֹת
 הָאֲמוּרָאִים שֶׁהָיוּ אַחַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
 יוֹחָאֵי זְמַן מְרַבָּה. אֵךְ בְּאֱמֶת אֵלוֹ הַמֵּאֲמָרִים
 גְּלָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאֵי אַחַר פְּטִירְתּוֹ,

וְאֵז כְּבֹר הָיָה אֵלֹהֵי הָאֱמוּנָאִים בְּעוֹלָם.
אֲחֵר כִּךְ מְצֵאתִי עֲנִיָּן זֶה בְּאִיזָה סִפֵּר.

(ספר שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב אות רעח)

מֵהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלֹהִים
וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב כְּשִׁמְתֵּאֲחָרִים, נַעֲשֶׂה
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

כַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֲנִיָּן אֱלֹהִים, וְאָמַר
שָׁמָּה שְׁנוּהֲגִין לֹאמַר תְּקוּנִים בְּאֱלֹהִים,
שֶׁהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מֵהַחֲלִישׁוֹת
הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֶז, מִחֲמַת שְׁכָל
אֶחָד מִתְּאֲחֵר אֶז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר
מִרְגִּילוֹתוֹ, מְכָל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, קכ"ז)

חיי מוהר"ן

סודות הקבלה, קדם רשב"י והאר"י זכרוננו
 לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שוב לא
 היה סוד, והתירו לגלות הסוד

יש כמה דברים שהם בתחלה סוד ואחר כך
 שוב אינו סוד כגון קצת סודות הקבלה
 שקדם רבי שמעון בר יוחאי והאר"י זכרוננו
 לברכה היו אלו הדברים בסוד גדול, ולא
 היו מדברים מזה כי אם בסוד גדול מאד,
 ואחר כך בימי רבי שמעון בר יוחאי והאר"י
 זכרוננו לברכה, שוב לא היה סוד, והתירו
 לגלות הסוד קצת.

ובן יש כמה וכמה דברים
 שהם עכשו סוד ואחר כך
 בימים הבאים לא יהיו סוד.

כָּל הַמְּסַפְּרִים וּמְנַיְנִים שְׁבִזְהַר, מְדַקְדָּק
בְּמַנְיָן בְּדַקְדּוּק גָּדוֹל עַל פִּי שְׁמוֹת שְׁהִיָּה
קַבְּלָה בְיָדָם

אָמַר מִי שֶׁבָּקִי בִזְהַר הַקְּדוּשׁ כָּל דְּבָרֵי הַזֶּהָר
הֵם אֶחָד, הֵינּוּ לְהַמְּשִׁיךְ שְׁפַע, לְהַמְּשִׁיךְ
מִשַּׁח רְבוּת קוֹדֶשָׁא, וּלְקַשֵּׁר הָעוֹלָמוֹת.
וְלַפְעָמִים מִחֲבַר שְׁנֵי דְבָרִים אֱלוֹ וְלַפְעָמִים
שְׁנֵי דְבָרִים אַחֲרִים כְּפִי הָעֲנִיָּן. וַיֵּשׁ כַּמָּה
דְּבָרִים שֶׁהָיוּ לָהֶם בְּקַבְּלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ, כִּי
כָּל דְּבָרֵי הַקַּבְּלָה הֵם בְּקַבְּלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ
עַד מִשֶּׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. גַּם הָיָה לָהֶם
סְפָרִים סְפָרָא דְרַב הַמְּנוּנָא וְכוּ'. גַּם יֵשׁ כַּמָּה
וְכַמָּה דְבָרִים שֶׁגָּלוּ הֵם.

גַּם כָּל הָעֲנִיָּנִים הַמְּבֹאָרִים בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ
בְּמִסְפָּר בְּמַנְיָן כְּגוֹן בְּעֲנִיָּנֵי הַהִיכָלוֹת
וְכִיּוֹצָא, שֶׁנֶּאֱמַר בִּזְהַר שֵׁשׁ כֶּךָ וְכָךְ פְּתָחִים,
וְכִיּוֹצָא בְּאֱלוֹ הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בִּזְהַר

בְּמִסְפָּר בְּמִנּוּן, וּמְדַקְדָּק בְּמִנּוּן בְּדִקְדוּק גָּדוֹל,
 כְּגוֹן כֶּךָ וְכךָ אֲלָפִים וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּע וְכִיּוֹצֵא,
 כֹּל זֶה הָיָה עַל פִּי שְׁמוֹת שֶׁהָיָה קִבְּלָהּ בְּיָדָם
 שֶׁהָיוּ לָהֶם כְּלָלִים וְלִמּוּד יְדוּעַ עַל זֶה, כְּגוֹן
 שֵׁם שֶׁל מ"ב וְכו'. וְכֹל אֵלּוּ הַמְּסֻפָּרִים
 הַנֶּאֱמָרִים בַּזְהָר הֵם כְּפִי אוֹתָהּ הַבְּחִינָה שֶׁל
 אוֹתוֹ הָעֲנִיָּן שֶׁהָיוּ יוֹדְעִין שֶׁהוּא עַל פִּי שֵׁם זֶה
 אוֹ עַל פִּי כְּלָלִיּוֹת שֶׁלפְּעָמִים נִכְלָלִין וְנִצְטָרְפִין
 הַשְּׁמוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וְעַל פִּי מְסֻפָּר הַשְּׁמוֹת
 וְכִלְלוֹתָן הֵם הַמְּסֻפָּרִים הַנִּזְכָּרִים לְעִיל.

(חיי מוהר"ן מברסלב, תנח)

הַזְהָר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲךָ אֵין עָרְכוֹ כְּהַתְקוּנִים
 פְּעַם אַחַת אָמַר כְּמַתְמִיָּה, אֲצֵל הָעוֹלָם הַכֹּל
 שׁוֹיֵן, סֵפֶר הַזְהָר וְהַתְקוּנִים. וְהַמּוֹכֵן
 מְדַבְּרִיו הָיָה, שֶׁבְּאִמַּת יֵשׁ חֲלוּק גָּדוֹל וְעֶצוּם
 בֵּין סֵפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּבֵין סֵפֶר הַתְקוּנִים,
 אֲף עַל פִּי שֶׁסֵּפֶר הַזְהָר הוּא קְדוֹשׁ וְנוֹרָא

מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שני"ט)

ספרי הזוהר הקדוש וספרי האר"י זכרוננו לברכה והבעל שם טוב זכרוננו לברכה, הם כלם מיסדים על פי רוח הקדש

ספרי הזוהר הקדוש וספרי האר"י זכרוננו לברכה והבעל שם טוב זכרוננו לברכה, וכיוצא, הם כלם מיסדים על פי רוח הקדש, ומעוררים את האדם מאד לעבודתו יתברך באמת. ... וצריך להתרחק מאד בתכלית הרחוק מספרי המחקרים, ... ואסור גדול מאד מאד ללמד אותם, כי הם פוגמים ומבלבלים מאד את האמונה הקדושה, אשרי מי שאינו יודע מהם כלל והולך בתמימות, כי לא באלה חלק יעקב וכו'. וצריך לברח מהם למלט נפשו מני שחת לבל יאבד עולמו לגמרי חס ושלום. ומרגלא בפומיה דרבינו

זְכוּנוֹ לְבִרְכָה לּוֹמֵר, כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם
עַל אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אֶת נְאֻמָּן בֵּיתוֹ הוּא מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל
הַמְּבוֹכוֹת, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְצִוָּה עָלֵינוּ
לְהֶאֱמִין בַּהֵשֶׁם בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וְלִקְיָם
אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְהַמְצָוֹת כְּפִשׁוּטָן. אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לִילָךְ בְּתַמִּימוֹת וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תז)

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵרִי זְכוּנוֹ
לְבִרְכָה כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי
אִישׁ עַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, מֵה
שֶׁחִדְּשׁוּ בָהֶם הָיָה בְרוּחַ הַקְּדֹשׁ בְּמִדְרָגָה
גְּבוּהָ מְאֹד, וּמְחֻזְקִין וּמְקִיָּמִין מְאֹד אֶת
אֱמוּנַתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵרִי זְכוּנוֹ לְבִרְכָה
שֶׁחִבְרוּ הַרְשֵׁב"י וְחִבְרִיא זְכוּנוֹם
לְבִרְכָה בְרוּחַ הַקְּדֹשׁ וְעַל פִּי אֵלֵיהוּ זְכוּנוֹ

לְבָרְכָהּ, כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי אִישׁ
 עַד מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. וּמֵה שְׁחַדְּשׁוּ
 בָּהֶם הָיָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּמַדְרָגָה גְבוּהָ מְאֹד,
 וּמַחֲזִיקִין וּמְקַיְמִין מְאֹד אֶת אֲמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהִתְחִילָה מֵאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְכוּ',
 וּמְזַרְזִים מְאֹד לְקַיֵּם תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּכָל פְּרֻטִיָּה
 וְדִקְדּוּקִיָּה, וְלִהְבְדִּיל סְפָרֵי הַחֲקִירָה הֵם בְּהַפְּךָ
 מְכֹל זֶה כִּידוּעַ וּמְפָרְסָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ
 מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בָּהֶם, וּבוֹחֵר בְּאֶמֶת
 לְאֶמֶתוֹ.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תח, תכן דבריו)

מַחֲמַת שְׁאִין סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ בְּאַשְׁכְּנָז,
 עַל פֶּן הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי
 דִּי יִטָּשׁ (גַּרְמַנְיָה)

עֲנֵה וְאָמַר זֶה אֵין אַתָּה יוֹדַע שְׁבֹאֲשַׁכְּנֹז אֵינָם
 נִמְצְאִים סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ. וְאַף עַל פִּי
 שְׁנִדְפְּסוּ שָׁם סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, עִם כָּל זֶה
 אֵינָם מְצוּיִים שָׁם רַק נִמְכְּרוּ לְמַדִּינַתְנוּ,

ומחמת שאין שם ספרי הזוהר הקדוש, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש (גרמניה). פי הלבושים הם בחינת מקיפים, ומחמת זה צריכים לדקדק מאד להחזיק המלבושים בנקיות ולכבדם כראוי. ופסק באמצע ולא גלה כלל מה שיכות יש למלבושי דייטש למה שאין נמצאים שם ספרי הזוהר הקדוש. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב)

אין ללמד ספרים של דרושים ומוסר פי אם אותם ההולכים על פי דברי רבותינו זכרונם לברכה

אמר שאין ללמד ספרים של דרושים ומוסר פי אם אותם ההולכים על פי דברי רבותינו זכרונם לברכה, בגמרא ומדרשים וספרי הזוהר הקדוש וספרי האר"י זכרונם לברכה, וכן כל הספרים שחברו הצדיקים הסמוכים לדורותינו שהם בנויים על יסודות

הַרְרֵי קֹדֶשׁ עַל פִּי דְבָרֵי הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה. שֶׁהֵם סִפְרֵי הָרַב
הַקָּדוֹשׁ מְפוֹלְנָא, וְסִפְרֵי לְקוּטֵי אֲמָרִים.
וְחָשַׁב עוֹד כַּמָּה סִפְרִים כְּאֵלֶּה שֶׁטוֹב
לְלַמְּדָם. וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין מֵאֵלָיו עַל פִּי
דְבָרִים הָאֵלֶּה מֵאִיזָה סִפְרִים לְרַחֵק,
וּבְאִיזָה סִפְרִים יִתְחַזֵּק וְיֵאֱחָז בָּהֶם. הֵינּוּ
אוֹתָם שֶׁהֵם בְּנוּיִים רַק עַל פִּי הַגְּמָרָא
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ וְהָאֲר"י
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֹז בָּהֶם.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תי)

**אֵיךְ לִוְקָחִין חֲבֵרִיא כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל רֵשֵׁב"י,
וְהֵייתִי גַם כֵּן תּוֹחֵב רֵאשִׁי בִּינֵיהֶם**

**פַּעַם אַחַת דִּבֵּר עִמִּי וְאָמַר כְּמִתְגַּעְגַּע: אֵיךְ
לִוְקָחִין חֲבֵרִיא כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל רַבִּי**

שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְכִיּוֹצָא, וְאֲנִי הֵייתִי גַם כֵּן
תּוֹחֵב רֵאשִׁי בֵּינֵיהֶם וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מבִּרְסֵלָב אוֹת רִפְּה)

שְׁבַחֵי מוֹהַר"ן

כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ
שָׁנִים סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֹּהַר
וְעַל תְּקוּנֵי זֹהַר וְהַזֹּהַר חֲדָשׁ - זֶה מִחֲדִיר
בְּאָדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיְחָד, כִּנְרָאָה בְּחוּשׁ

וְאֵף אֵלוֹ שְׂאִינָם בְּעָלֵי סֵדֵר כָּל כָּף, בְּכָל זֹאת
צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמֵּד מֵיְדֵי יוֹם לְפָחוֹת דֵּף
אֶחָד שֶׁל זֹהַר, כְּגוֹן לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמָּטָה, אוֹ בְּזִמְן מְסִיָּם אַחֵר. וּבְאֶפֶן כְּזֶה,
כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים
סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֹּהַר וְעַל תְּקוּנֵי

זֶהר וְהַזְהַר חֲדָשׁ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה עֲנִינִים שְׁמֵבִינִים
 בָּהֶם מְעַט, וּבִפְרָט בְּדַבְרֵי אַגְדָּה שְׁבָהֶם,
 הַמְּאִירִים אֶת הַיְהוּדוֹת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים
 פְּעַם שְׁנִיָּה, זֹכִים לְהִבִּין מְעַט יוֹתֵר. וְזֶה
 מִחֲדִיר בְּאָדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שְׁמַיִם בְּנֶעֱם וּבְזִיו
 מִיַּחַד, כַּנִּרְאָה בַּחוּשׁ.

רַבִּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן
 בְּמֵרוֹן - צִוָּה שֶׁם לְבָנֵי הַנְּעוּרִים לֹאמַר זֶהר
 בְּבוֹאֵם לְמַעַרְת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֲזִי בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים עֲסִקוּ בַתְּפִלָּה וּבַלְמוּד זֶהר
 כַּאֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵיהֶם הוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וּמִמֶּנּוּ
 לֹא רָאוּ שׁוֹם דְּבָר, רַק הָיָה שְׂמִיחַ עַד מְאֹד.
 וּבְכָל עֵת בָּא אֶצֶל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ וְאָמַר לוֹ:
 אֲשֶׁרִיךְ וְכוּ', וּבִלְיָלָה הֵלֶךְ מִחֲדָר לְחֲדָר,
 וְהִזְהִיר אוֹתָם לֹאמַר זֶהר וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא, וְהוּא
 בְּעֶצְמוֹ לֹא אָמַר כְּלוּם, רַק הָיָה הוֹלֵךְ וּמִנְגֵן
 בְּעֶצְמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד אוֹר הַיּוֹם,

וְכַשֶּׁהָאִיר הַיּוֹם עָמַד בְּטְלִית וְתַפְלִין וְהִתְפַּלֵּל
כַּמָּה שְׁעוֹת. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות יט)

**לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סִפְרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנִים וְכָל
כְּתָבֵי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה**

הָיָה מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד וְלָמַד, וְלָמַד הַרְבֵּה
מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְ"עֵין יַעֲקֹב",
וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוֹ
לְבִרְכָה, וְשָׂאָר סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד וְסִפְרֵי
מוֹסֵר הַרְבֵּה מְאֹד. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ז)

**בְּלִמּוּד זֹהַר וְכְתָבֵי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה,
הָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד שְׁזָכָה לְהַבִּין**

סִפֵּר שְׁכָל לִמּוּדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְדוֹלָה, כִּי
בְתַחֲלָה הָיָה לוֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת, וְלֹא הָיָה
מִבֵּין לִמּוּדוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שְׂיֵאִיר עֵינָיו. וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה כָּל
כֶּף עַד שְׁזָכָה שְׂיִוְכַל לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן אַחַר

כף לְמַד שְׁאָר סִפְרִים וְלֹא הָיָה מִבֵּין גַּם כֵּן
 וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה מְאֹד עַד
 שְׁזָכָה לְהִבְיָנָם. וְכֵן בְּלִמּוּד זֹהָר וְכֹתְבֵי הָאָר"י
 זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָיָה בּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה עַד
 שְׁזָכָה לְהִבְיָן.

(ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ח)

הָיָה מִתְמִיד בְּכָל כֹּתְבֵי הָאָר"י וְסִפְרֵי
 הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.

הָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים
 וְתַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים
 וְכו', וְקִצְתָּ הָיָה בְּלֵי שְׁעוֹר, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי
 תַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְכָל כֹּתְבֵי הָאָר"י וְסִפְרֵי
 הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.

(שבחי הר"ן רבינו נחמן מברסלב ז')

ימי מוהרנ"ת

רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן
במרון

ובאנו למרון סמוך לחצות היום, ונכנסנו
להמדרש הנורא של רבי שמעון בן
יוחאי ובנו רבי אלעזר, ואמרנו שם תהלים
ותחנוות ובקשות על קבריהם הנוראים.

(ימי מוהרנ"ת מברסלב)

עלים לתרופה

לנסע מארבע פנות העולם ל"ג בעמר
למרון, הוא חתנה יפה - באים אנשים

מקצה ארצות ומפזרים הון רב

אתמול לפנות ערב, תהלה לקל, באתי
מההילולא קדישא, בני שיחיו,
מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הדבר הזה,

אָבְרָךְ בְּכָל לְבֵי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַד כֹּה
 עֲזַרְנִי, סִי אִיז אַ פֵּינֶע חֲתָנָה מֶעַן
 מֶעַג פֶּאָרִין (הָיָה חֲתָנָה יָפָה, יְכוּלִים
 לְנִסֵּעַ) מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֵאוֹת
 הָעֵנִין הַזֶּה, וְגַדֵּל תִּקְוָה הָאֲמוּנָה קְדוּשָׁה
 שֵׁשׁ לְכָל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו
 בְּזֶה, בָּאִים אֲנָשִׁים מִקְצֵה אֲרָצוֹת, וְגַם
 מִטְּשֶׁעֶרְקֵעֵסֶיעַ הָיוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים מְכַבְּדִים,
 וּמְפַזְרִים הוּן רַב, וְאִינֶם בּוֹכִים כָּלֵל
 רַק שְׂמֵחִים כָּל הַלַּיְלָה, וְתִכְף בְּבִקְרָה
 נוֹסְעִים לְדַרְכָּם.

מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׂמַעוֹן, זֶה עֵנִין נִפְלָא

... וְהִילָדִים מִתְגַּלְחִים פֹּה שְׂקוֹרִין
 "חֲאֵלְאֵקִין", וְהָעֵנִין הַזֶּה הוּא דְבַר
 נִפְלָא, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לְזֶה, וּמְרַקְדִים עִם
 הִילָדִים בְּתַנוּעוֹת נִפְלָאִים, מִמֶּשׁ כְּלָתָה נִפְשֵׁי
 בְּנַעַם הַדְּבָר הַזֶּה, וְהִילָדִים דְּפֹה הֵמָּה

מחכמים נפלאים לא נראה כזאת, הכלל עס
איז א [זה] ענין נפלא מעשי רבי שמעון.

(עלים לתרופה, רבי יצחק בן מוהרנ"ת מברסלב, נקבר בצפת סמוך ונראה למון
הבית יוסף זכר צדיק לברכה)

ימי שמואל

אצל הציון של הרשב"י מרגישים ממש

טעם גן עדן

אצל הציון של התנא האלקי רבי שמעון בר

יוחאי, זכותו יגן עלינו אמן, ממש אין

דגמתו החיות שמרגישים שם והתעוררות

שיש שם, ממש טעם גן עדן.

מי שלא ראה ההתעוררות שיש בל"ג

בעמר במרון, לא ראה התעוררות מימיו

אין ערך להתעוררות שבערב ל"ג בעמר

ובל"ג בעמר במרון, וממש מי שלא

ראה זאת לא ראה התעוררות מימיו.

מי שלא ראה השמחה שיש בל"ג בעומר
במרון, לא ראה שמחה וחיות מימיו

והקולות והתפלות אינם פוסקים באלו הימים
והלילות אף רגע, וכל הזמן הזה
בחצר מחוץ לציון הקדוש, השמחה והחדוה
וההילולא אין לשער ולהעריך כלל, שמחה
כזו אין דגמיתה, והכלי זמר מנגנין מיום ערב
ל"ג בצהרים ועוד קדם, עד ליל אחר ל"ג
בעומר בלי הפסק רגע, וכן הרקוד אינו נפסק
אף רגע, ובפרט בעת ההדלקה על הגג, אין
לשער השמחה, ממש מי שלא ראה השמחה
הזו, לא ראה שמחה וחיות מימיו.

כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו,
ולמסר נפשו לראות ולהשתתף להיות
בל"ג בעומר במרון

מה נאמר ומה נדבר, כדאי לכסף ולהשתוקק
ולהטריח כל ימיו, ולמסר נפשו לראות

וְלֹהֶשֶׁתְּתֵךְ בְּזֶה, מִבְּפָנַי בְּכִיּוֹת וְתִשׁוּבוֹת
 וְהִתְעוֹרְרוּת, שְׂאֵף בְּיוֹם כְּפוֹר לֹא נִשְׁמַע בְּשׁוֹם
 מְקוֹם כְּזֹאת, וּמִבְּחוּץ שְׂמֵחוֹת וְחִדּוֹת וּנְגִינֹת
 וְזִמְרֹת וְרִקּוּדִין, שְׂבִשׁוֹם חֲתָנוֹת וְשְׂמֵחוֹת
 שֶׁל מְלָכִים לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת,
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְזֶה.

**הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשָׁב"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מְלַמֵּד
 בְּנִסִּים לְמַעַלָּה מֵהַטָּבַע**

וְגַם הַמְּקוֹם שֶׁם מְלַמֵּד בְּנִסִּים לְמַעַלָּה
 מֵהַטָּבַע, כִּי כַּמָּה נִסִּים וּמוֹפְתִים רָאִינוּ
 בְּעֵינֵינוּ, מְלַבֵּד מֵה שֶׁשְׂמַעְנוּ מְאֹבֹתֵינוּ וְאֹבוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ.

**הַמְּקוֹם שֶׁם הוּא לְמַעַלָּה מֵהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן
 שֶׁם הוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְמַן**

מִמַּשׁ הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה
 מֵהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן שֶׁם לְמַעַלָּה מֵהַזְמַן.

אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְבוֹא לְשֵׁם תְּמִיד, וּמְכַל שְׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר

אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְבוֹא לְשֵׁם תְּמִיד, וּמְכַל שְׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר.

אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שְׁלֹא רָאָה כָּל זֹאת
בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהָ וּבִכְתָּב אֶלְךָ
פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים בְּעֶצְמוֹ
וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזּוֹ רוֹאִים שְׁאִין דְּגָמָה כָּלֵל
לְמָה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת

וּבִבְקָר אַחַר הַתְּפִלָּה מִתְחִיל הַמְצֹוה
לְגַלַּח רָאשֵׁי הַיְלָדִים וְלַעֲשׂוֹת
לָהֶם פְּאוֹת, וּמְזַמְרִים וּמְרַקְדִים עִמָּהֶם,
אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שְׁלֹא רָאָה כָּל
זֹאת בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהָ וּבִכְתָּב
אֶלְךָ פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים
בְּעֶצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל הַנִּזְכָּר לְעֵיל, אִזּוֹ

רואים שאין דגמה כלל למה שהוא
באמת.

(ימי שמואל להחסיד הצדיק הקדוש רבי שמואל הורוביץ זכר צדיק לברכה,
נכד השל"ה הקדוש)

לקוטי עצות המשלש

המחלקת על הצדיקים הגדולים

בכל דור ודור מתרבה ומתגרה מחלקת
על הצדיקים, ועל פי רב עקר
המחלקת על אלו הצדיקים העוסקים
לקרב נפשות הרחוקים ביותר להשם
יתברך, מחמת שמדת הדין מתגרה
מאד באלו הנפשות הנזכר לעיל. על
פן נכנס טינא בלב העולם, ולפעמים
נכנס גם בלב גדולי הצדיקים לחלק

על הצדיקים הנזכרים לעיל, המקרבים אותם, עד שמדמה להם שאינם מתנהגים כראוי. וזה נמשך ומשתלשל מבחינת המחלקת שחלקו השבטים על יוסף הצדיק.

(רבינו נחמן מברסלב זיע"א, לקוטי עצות המשלש, חלק גרים והתקרבות רחוקים, ט"ז)

ללמד משניות וזהר הקדוש וגמרא.

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

**כמה גדול השכר בלמוד תורת הסוד
וההפסד בהעדר למודה**

א עצם למוד הזהר בונה עולמות.

ב שעה אחת בלמוד הנסתר פועלת יותר מחדש ימים בנגלה דתורה.

ג בהבנת מאמר אחד בזהר מתקנים במרום בשעה אחת יותר מלמוד פשטות התורה בשנה תמימה.

ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין
עיינין דלא מסתכלין ברוי דאורייתא.

(זוהר חלק א' דף כ"ח.)

אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן
לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין
דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה,
ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא
וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא.

(תקוני זוהר תקון ל' דף ע"ג.)

זה המאמר הביאו מורנו הרב חיים ויטאל
זכרונו לברכה בהקדמתו לספר עץ חיים,
להודיע כמה גדול החיוב המטל על הלומדים
החרדים לדבר השם ללמד קבלה, וענשם
כמה גדול אם אינם לומדים, פי יעשה בשעה
אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד
חדש ימים בפשטי התורה. (כפא מלך לתקוני זוהר שם)

מֵאֵן דְּגָרִים דְּאֶסְתֵּלֵק קִבְלָהּ וְחִכְמָתָא
 מֵאִוְרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאִוְרֵייתָא
 דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאִמְרִין
 דְּלֹא אֵית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאִוְרֵייתָא וּבִתְלִמוּדָא,
 בְּוִדָּאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהָהוּא נָהָר
 וּמֵהָהוּא גָן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
 בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אִוְרֵייתָא דְּבִכְתָּב
 וְאִוְרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה כְּאֵלוּ
 אַחֲזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא
 בְּעֵלְמָא וְאוּרְךָ גְּלוּתָא. (תקוני זוהר תקון מ"ג דף פ"ב.)

אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינּוּ פּוֹגֵם
 אִם אֵינּוּ לוֹמֵד קִבְלָהּ, כִּי אֵינּוּ לְטִיל
 בְּפִרְדֵּס קֳדָם שְׂמִימָלָא כְּרִסוּ בְּבִשּׁוּר וַיֵּין, אָבֵל
 מֵאֵן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה,
 עֲנִשׁוּ כָּל כֶּךָ גְּדוֹל אִם לֹא יִלְמַד קִבְלָהּ,
 וְאִדְרַבָּה פּוֹגֵם בְּלִמּוּדוֹ, וְטַב לִיה דְּלֹא יוֹלִיף
 לִיה, כִּי אַחֲזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, לְשִׁבְרִית

הכלים שמגביר הקלפה כשהנהר והגן יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם כו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתשל, גורם אך גלותא כו', כי למוד הזה בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך בראיות לזה המפרשים מפי גבורות הקדוש עליון האר"י זכרנו לברכה.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זכרנו לחיי העולם הבא למדקדק בו, כי קיים לן תורה מגנה ומצילה אפלו בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב ליה דלא יוליף כלל, אלא ודאי למודו כל השנה אינו פלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, כי

שקול הוא כנגד כלם. וזה שאמר וגרים דלא
 ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון
 בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה,
 תורתו כלה עושה פרות למעלה, וכל שכן אם
 קובע עת להשם שעה אחד בכל לילה אז
 מבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא
 דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים
 ראשונה במלכותא דרקייעא. ודי בהערה זו
 למי שחננו השם בינה והשכל.

(כסא מלך לתקוני זוהר תקון מ"ג אות ס')

רבי לוי יצחק בנדר עליו השלום (מחסידי
 ברסלב) אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ
 ישראל במשך שלשים שנה, הספיק לעבר את
 הזהר למעלה משלשים פעמים.

היה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה
 חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון
 בפרשה שיש בה עשרים דפים זהר, היה

מחלק לשבעה החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים בלבד, היה לומד מעט יותר מעמוד זה ליום

הרב החשוב רבי לוי יצחק בנדר עליו השלום אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ ישראל במשך שלשים שנה, הספיק לעבר את הזהר למעלה משלשים פעמים! היות שמדי שנה בשנה היה מסיים את כל הזהר. בגדל הישוב הדעת שבו, וסדרו הקפדני - סדר לעצמו את למוד הזהר באפן כזה, שיוכל לסיים מדי שבוע בשבוע את הזהר של הפרשה הזו, והיה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון בפרשה שיש בה עשרים דפים זהר, היה מחלק לשבעה החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים

בְּלִבְדּוֹ, הָיָה לוֹמַד מְעַט יוֹתֵר מֵעֲמוּד זֹהַר
לְיוֹם. (ונכתב בספר להגאון רבי יעקב מאיר שְׁכָטְעוֹר)

לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

וְאִקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל לְבָנֵי תוֹרָה וַיִּרְאֵי הַשָּׁמַיִם,
לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְרֵי
הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּדֵי לְטַהֵר אֶת
הַנַּפֶּשׁ וּלְהַחֲיֵשׁ אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּתֵנוּ נִפְשָׁנוּ.

(הגאון הצדיק המקבֵל רבי יעקב מאיר שְׁכָטְר שְׁלִיט"א – נדפס בלוח עמוד
היומי על ידי מְרָכָז מְתוּק מְדַבֵּשׁ שְׁוֹתֵיטְס על ידי הגאון הצדיק המקבֵל רבי
דניאל פריש זכר צדיק לְבָרְכָה)

עַל יְדֵי לְמוֹד תוֹרַת הַחַ"ן בְּחֵיּוֹת דְּקִדְשָׁה
נִבְרָא אֹר שְׁיִכּוּלִים לְרֵאוֹת שְׁרָפֵי מַעֲלָה

אֵיתָא מְרַבִּינוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוֹר צְדִיק
וְקִדּוּשׁ לְבָרְכָה, שֶׁהָרְאָה לְרַבֵּי רַבֵּי
בְּעַר עֲנִיָן בְּקַבְּלָהּ, וְאָמַר הָרַבֵּי רַבֵּי בְּעַר

הַפֶּשֶׁט וְכוּן הָאֱמֶת, וְאָמַר לוֹ הַבְּעַל
שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה,
אִם כִּי הַפֶּשֶׁט הוּא אֱמֶת, אָכֵן אֵין
שׁוֹם חֵיוֹת בְּהַדְּבָרִים, וְכִשְׁאָמַר לוֹ הַפֶּשֶׁט
בְּחֵיוֹת קְדוּשָׁה נִתְמַלֵּא הַחֹדֶר מִלְּאֲכִים,
שְׂמַצֵּד שְׁהִיָּה בְּחֵיוֹת פִּי הַשֵּׁם נַעֲשֵׂה מְכַל
דְּבוּר מִלְּאָךְ.
(פרי צדיק פְּרֻשֶׁת וַיִּגַּשׁ דָּף ק"ה טור ב')

וַעֲיִן סֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל (מוֹדֵזִין) כָּלְלִי
אוֹרֵיתָא (דָּף י"ב טור ד'), וְזֶה
לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: מְפָרְסֵם הַמַּעֲשֵׂה מִן
הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ עִם הַרְבֵּי
רַבֵּי בָּעוֹר, מֵהַמְּאָמֵר מִסֵּפֶר עֵץ חַיִּים,
שְׁהִיָּה בּוֹ כִּמְהַ שְׁמוֹת מִלְּאֲכִים, וּמִיָּד
שְׁאָמַר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק
וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה הַמְּאָמֵר, נִתְמַלֵּא כָּל הַבַּיִת
אוֹרָה, וְרָאוּ בְּחוּשׁ מִמֶּשׁ אֶת הַמְּלְאֲכִים
הַנּוֹזְכִּים.

לְלַמַּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אֶחָד מֵהַזֶּהָר
הַקְדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהָרַב הַקְדוֹשׁ מְטַשְׁעֵרְנוּבִיל
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מְבִיא
מֵהַבֶּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: לְלַמַּד
לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אֶחָד מֵהַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ
אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

בְּכֹל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ, תְּלַמַּד מֵאָמַר
אֶחָד מֵתְקוּנֵי זֶהָר

וּבְמִכְתָּב מֵהַבֶּעַל שֵׁם טוֹב לְהָרַב הַקְדוֹשׁ
רַבֵּי דָוִד מְנִיקוֹלֵיִיאָב זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲבָל אֵיעֶצֶךָ וַיְהִי
אֱלֻקִּים אֶתְךָ, בְּכֹל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ,
תְּלַמַּד מֵאָמַר אֶחָד מֵתְקוּנֵי זֶהָר וְכוּ'". וְעוֹד
רַבִּים אֲשֶׁר מְפִלְיָגִים בְּגִדְל לְמוֹד וּקְרִיאַת
הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעִקְבֹתָא דְמִשְׁיחָא

דא, כַּמָּה תוּעֵלֶת יֵשׁ בָּהּ לְנַפֶּשׁ לְהֶאֱיֶרָה,
לְתַקְנָה וּלְזַכָּכָה, וּבְזוּהַר דָּא יִפְקוּן בֵּינָה
מַגְלוּתָא "בְּרַחֲמֵי".

מכתב ברכה לספר זוהר ברסלב הוצאה ראשונה

בס"ד,

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

ברוך שהחיינו וקיימנו והיגענו לזמן הזה, להוציא לפועל את רצון רבינו הקדוש והטהור ננמ"ח, [נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה], שיעסקו הכל בלימוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, אשר כידוע כל ספרי רבינו מלאים ומפיקים מזן אל זן, זוהר הקדוש וכתבי האר"י זי"ע.

ואמת שזוהי תורה לשמה, ורק בה אפשר להינצל מבלבולי הזמן, ולנצח במלחמת היצר. כמו שאמרו בזוהר הקדוש: שכל היהודים צריכים לשאוג ככפירים ביער לבקש את ה' יתברך, וזהו

בדיוק דברי רבינו בהרבה מקומות, ואלו העוסקים כל היום רק בלימוד הגמרא אינם בטוחים על נפשם להינצל ממלחמת היצר, כמו שכתב רבינו בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה רי"ד).

וכל מי שבשם ברסלב יכונה חייב לעסוק כל יום בלימוד הזוהר הקדוש, ולעשות סיום בכל שנה ולהביא מתנה לרבינו הקדוש סיומי זוהר הקדוש, תיקוני זוהר, ואידרות. ומי שרק עכשיו מתחיל ללמוד זוהר הקדוש ונוסע לציון, שילמד תיכף ומיד ספרא דצניעותא ואדרא דמשכנא, שלוקח רק 18 דקות, וזה חשוב כמו שלמד כל הזוהר הקדוש בקיצור, [כמו שכתוב בהקדמת ספר ספרא דצניעותא בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, בית שמש] ובזה תשמח את רבינו זי"ע, ותזכה לקבל את התיקון האמיתי, וימליץ עליך רבינו שתשמע תפילתך וימלאו מן השמים כל משאלות לבך לטובה ולברכה.

וידוע שנשמת רבינו קשורה לנשמת רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, ועוד כתב רבינו בליקוטי מוהר"ן שעיקר ההתקשרות לצדיקים זה להיות אצל הרשב"י זי"ע.

ומוהרנ"ת ב"ליקוטי הלכות" כתב: שעיקר סיבת השמחה שיש לנו אצל הרשב"י בל"ג בעומר [ובכל השנה], זה בעבור המתנה שהשאייר לנו את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו אנחנו מתקשרים לנשמתו ממש, גם בדורינו השפל, וממנה חיות נפשינו בטוב.

ברכת יישר כוח עצומה למפעל הזוהר העולמי, והעומד בראשה **מורינו האדמו"ר מהאלמין שליט"א** אשר משמים קא זכו ליה לזכות את כל ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ובוודאי כל זה בא לו בזכות לימודו הקבוע בספרי רבינו זי"ע עוד בימי בחרותו כשלמד בישיבת סאטמאר בארצות הברית, וכבר אז

לחם את מלחמת רבינו כנגד כל הטועים והמטעים, וקיבל הורמנא דמלכא מאדמו"ר רבינו יואל זי"ע, שסיפר על עצמו שבימי חורפו כד הוי כבר שיתסרי [בן שש עשרה] למד את כל ספרי רבינו [כל זה שמענו בעת שמחת מרדכי ואסתר, במשתה היין, בשמחת חברים באמצע הריקודים "הצילנו מקליפת המן עמלק", ותיכף זכינו לשמוע תורה, כמו שכתב השפת אמת בפירושו על תהילים [פרק ע"ח פסוק ל"ו] וזה לשונו: וזהו שאומרים "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו" ובזה הגמר עומד עמלק, ולכן בכל עת שיש מחיית עמלק יש קבלת התורה, וזה שכתוב וקיבל היהודים אשר החלו וכו', כי בפורים היה גמר תיקון העשיה, עכ"ל.

בברכת "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע".

יצחק קליין

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכות להיות שותף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובה משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שותף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיפגש בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסקת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח בולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בכרפת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

ובן אפשר להתפלה וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולהיים טובים!